

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o prośbie Reprezentacji gminy miasta Lwowa o czasowe uwolnienie od dodatków do podatków tych budynków we Lwowie, które będą nowo wybudowane w miejsce 180, a względnie 181 domów, przeznaczonych na zburzenie w celu poprawy stosunków zdrowotnych w niektórych częściach miasta.

Wysoki Sejmie!

Wskutek uchwały powziętej dnia 10. maja 1883. w sprawie przeprowadzenia regulacji niektórych części miasta Lwowa przez rozszerzenie i sprostowanie lub otworzenie nowych ulic, wniosła Reprezentacja gminy miasta Lwowa w roku 1886 do Rady państwa i do c. k. Ministerstwa skarbu prośbę o uwolnienie na lat 30 od podatku domowo - czynszowego budynków, stanąć mających w przeciągu lat 5 w miejsce takich istniejących zabudowań, któreby przeprowadzeniu projektowanej regulacji ulic, sprostowaniu i rozszerzeniu tychże, lub otworzeniu nowych stały na przeszkodzie i skutkiem tego musiały być zburzone.

Gdy na poparcie tej prośby przytoczono między innymi także i ten powód, że nowe budowle przyczynić się mają do poprawy wielce niekorzystnych zdrowotnych stosunków miasta, przeto reskryptem z 17. lutego 1889. l. 12.386 poleciło c. k. Ministerstwo skarbu nadewszystko gruntowne zbadanie komisjonalne tej okoliczności, czyli w interesie publicznym zachodzi rzeczywicie potrzeba przebudowania istniejących budynków ze względów sanitarnych; a w razie stwierdzenia tej okoliczności zażądało dokładnego określenia rejonu asanacyjnego i poszczególnienia budynków, mających uleść przeobrażeniu w celu asanacji.

W myśl tego polecenia osobna komisya złożona z reprezentantów c. k. Namiestnictwa, c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu, Wydziału krajowego i gminy miasta Lwowa — na podstawie sporządzonych przez urząd budowniczy planów miasta i katastralnego spisu parcel gruntowych i budowlanych na regulację ze względów asanacyjnych specjalnie wskazanych, tudzież na podstawie sprawozdania fizyka miejskiego, zbadała szczegółowo które domy, lub całe kompleksy tychże z powodu niekorzystnych i wprost szkodliwych stosunków zdrowotnych winny być zdemolowane i bądź zupełnie nowo zbudowane, bądź częściowo przebudowane. W uznaniu wykazanej tym sposobem konieczności poprawy stosunków zdrowotnych w niektórych częściach miasta Lwowa, oznajmił JE. p. Minister skarbu reskryptem z 15. marca 1891 l. 45.161/1890., jak o tem c. k. Namiestnictwo w piśmie z 1. kwietnia 1891. l. 20.753. Prezydenta miasta Lwowa zawiadomiło, iż byłoby skłonnym wyjednać w drodze ustawodawczej dwudziestoletnie uwolnienie od podatku domowo - czynszowego dla tych budynków, które w przeciągu dziesięciu

lat od chwili wejścia w życie odnośnej ustawy w celu asanacyi miasta na miejsce 180 domów, wykazanych osobno przez Magistrat miasta Lwowa zestawioną konsygnacją jako przeznaczone do zburzenia, zupełnie nowo będą wystawione.

Wyjednanie tej ulgi podatkowej uczynił jednak p. Minister zależnem od przyjęcia do skutku uchwały Sejmu krajowego, któraby takie same uwolnienie przyznano wspomnianym budowlom co do dodatków krajowego i gminnego. Na tej podstawie Rada miasta Lwowa, stosując się do wskazówek reskryptu ministeryalnego, powzięła na posiedzeniach z dnia 5. i 19. listopada 1891. wymaganą co do podatków i dodatków gminnych uchwałę. Uważając jednak przyjęte w reskrypcie ministeryalnym terminy lat 10 i 20 za krótkie z powodu, iż co do pierwszego akcja demolowania starych i wznoszenia w ich miejsce nowych budynków powinna się odbywać w tempie powolniejszym, ażeby przy doraźnem jej wykonaniu nie spowodować nadmiernego podrożenia materiałów budowlanych i robocizny i nie spowodować stosunków anormalnych w klasie rękodzielniczej i robotniczej; — co do drugiego zaś terminu, ażeby ze względu na czas przepisany przed zamieszkaniem budynku nowego i na późniejsze możliwe niezajęcie w nim pomieszczeń, kapitały w przedsiębiorstwo włożone mogły się stosunkowo oprocentować, względnie umarzać, uchwaliła na powyższych posiedzeniach ze względu na konieczność poprawy stosunków zdrowotnych w niektórych częściach miasta Lwowa, „zwolnić imieniem gminy miasta Lwowa od wszystkich podatków i dodatków gminnych, mianowicie podatku gminnego domowo-czynszowego i dodatków kwaterunkowego i gminnego na lat dwadzieścia pięć owe budynki w mieście Lwowie, które w przeciągu lat 15 od chwili wejścia w życie odnośnej ustawy państwowej w celu asanacyi miasta na miejsce 180 domów, wykazanych osobną przez Magistrat zestawioną konsygnacją jako przeznaczone do zburzenia, zupełnie nowo będą wystawione, jeżeli tym budynkom takie same ulgi ze strony Wys. Sejmu co do dodatków krajowego i indemnizacyjnego, tudzież ze strony Wys. Rządu co do podatku rządowego domowo-czynszowego i podatku 5% od czystego dochodu przyznane zostaną“.

Przytem uchwaliła Rada miejska dodatkowo zaznaczyć w petycji, że gdyby Wys. Rząd zechciał do rzędu domów w celu asanacyi miasta zburzyć się mających wciągnąć także nieobjęty konsygnacją Magistratu budynek, w którym się mieści Hotel Georgea, w takim razie przyzna gmina i dla tej realności uwolnienie od podatków i dodatków gminnych.

W myśl powyższej uchwały wniosła Rada miasta Lwowa do c. k. Ministetstwa skarbu prośbę tak o przyjęcie do odnośnej ustawy państwowej powyższych dłuższych terminów co do czasu trwania tej ustawy i przyznanych nią ulg podatkowych, jakoteż o dodatkowe wciągnięcie do rzędu domów w celu asanacyi miasta zburzyć się mających, także realności pod l. k. 4 i 5¹/₄ (l. or. 1 i 2. plac Maryacki i 1. ul. Kręta) stanowiącej hotel Georgea. Również wniosła Rada miejska stosownie do postanowienia §. 35. ustawy z 14. października 1870 (dz. ust. i r. kraj. nr. 79.) nadającej statut miejski król. stoł. m. Lwovu prośbę do Wydziału krajowego o zatwierdzenie przytoczonej powyżej uchwały i zrealizowanie wymaganego w reskrypcie ministeryalnym drugiego warunku rządowego, to jest wyjednanie u Wys. Sejmu dla nowych budowli uwolnienia od dodatku krajowego.

W załatwieniu tej prośby Wydział krajowy ze swej strony uchwałą z 26. stycznia 1892. l. 1.725 zatwierdził powyższą uchwałę Rady m. Lwowa z 5. i 19. listopada 1891. l. 382, obecnie zaś wnosi, aby Wysoki Sejm prośbę o uwolnienie od dodatku krajowego i indemnizacyjnego uwzględnić raczył.

Podatek państwowy domowo-czynszowy od 180 na zdemolowanie przeznaczonych domów wynosi według wykazu miejskiego urzędu budowniczego 78.896 zł. 64 ct., dodatek krajowy zatem, licząc go w obecnej wysokości 36 ct. od 1 zł., wyniesie 28.402 zł. 92 ct., zaś indemnizacyjny w wysokości 29 ct. wyniesie 22.880 zł. 13 ct. Temi cyframi wyraża się wysokość ewentualnej ofiary, jaką kraj poniesie, jeżeli Wys. Sejm do prośby gminy przychylić się raczy.

Zauważyć jednak należy, że ofiara ta nie dojdzie od razu do tej wysokości, zamierzone bowiem dzieło regulacyi i asanacyi tylko stopniowo wykonaniem być może. Przeznaczone do zdemolowania i regulacyi budynki leżą istotnie w takich miejscach, gdzie potrzeba asanacyi jest niezbędną. — Dość wspomnieć o kompleksach domów zwanych „Zarwanicą“ i o drugim wielkim kompleksie na przedmieściu Żółkiewskiem, gdzie wąskie, nieregularne ulice, domy stare a pod względem sanitarnym możliwie najgorzej urządzone i przez bardzo liczną ludność zamieszkałe. Względy zdrowia publicznego, komunikacyi i zewnętrznego wyglądu stolicy kraju niezbędnie regulacyi tej wymagają. — Jeżeli przeto w uwzględnieniu tych motywów c. k. Rząd skłania się do opustu podatkowego w kwocie blisko 79.000 zł., jeżeli gmina oprócz ofiary podatku czynszowego (około 12.000 zł.) poniesie bardzo znaczne wydatki jednorazowe na założenie i wybrukowanie nowych ulic a następnie na ich utrzymanie i oświetlenie, będzie rzeczą sprawiedliwą, ażeby i fundusze krajowe poniosły ze swej strony ofiarę dla stolicy kraju, która opłaca więcej niż $\frac{1}{8}$ część ogółu bezpośrednich podatków w kraju, a z budżetu swego wydaje na same szkoły kwotę 290.000 zł. rocznie. Że zaś odmowna uchwała Wysokiego Sejmu uniemożliwiłaby zamierzone przez gminę dzieło, c. k. Rząd bowiem wyjednanie uwolnienia do podatku państwowego zależnem uczynił od poprzedniego uwolnienia nowo powstać mających budynków od dodatku krajowego, przeto Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Budowle, które w celu poprawy stosunków zdrowotnych miasta Lwowa będą nowo zbudowane w miejsce 180, a względnie 181 domów, wykazanych osobną przez Magistrat miasta Lwowa sporządzoną konsygnacją, jako na zburzenie przeznaczone — wolne będą od dodatku do podatku dla funduszu krajowego i od dodatku do podatku dla funduszu indemnizacyjnego Galicyi wschodniej na taki przeciąg czasu, ua jaki budowle te odnośną ustawą państwową pod warunkiem zbudowania ich w terminie tą ustawą oznaczonym, uwolnione będą od państwowego podatku domowo - czynszowego.

Lwów dnia 16. lutego 1892.

Marszałek krajowy:

Sanguszko w. r.

Sprawozdawca:

Tadeusz Romanowicz, w. r.

Członek Wydziału krajowego.

